

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. De af appellanten i første instans nedlagte påstande tages til følge, og dommen afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (⁽¹⁾), ophæves delvis, for så vidt som den forkastede søgsmålet mod Kommissionens beslutning 2003/382/EF af 8. december 1999 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81.
2. Kommissionens beslutning 2003/382 af 8. december 1999 annulleres i sin helhed.
3. Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt appellanten i artikel 4 i beslutning 2003/282, samt de proces- og morarenter, der er pålagt i artikel 5 i beslutning 2003/382, i passende omfang.
4. Mere subsidiært hjemvises sagen til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans til fornyet afgørelse under hensyntagen til Domstolens retsopfattelse.
5. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten påstår beslutningen annulleret i videre omfang under henvisning til i alt 3 appelanbringender:

1. Retten har tilsidesat retsprincippet om en retfærdig rettergang, fordi den retligt fejlagtigt fandt, at det såkaldte »fordelingsnøgledokument« lovligt kunne anvendes som et væsentligt belastende bevis, selv om det ikke vides, hvem der er ophavsmand til dokumentet, og hvor det stammer fra, ligesom det heller ikke er oplyst, under hvilke omstændigheder det blev tilvejebragt. Appellanten ville have været i stand til at forsvare sig hensigtsmæssigt mod fordelingsnøgledokumentet, såfremt virksomheden ud over dokumentets indhold også havde kunnet fremsætte bemærkninger til dets troværdighed.
2. Retten har fejlagtigt bekræftet, at den i den anfægtede beslutnings artikel 2 påtalte overtrædelse af konkurrencereglerne forelå. Kommissionen har ikke bevist, at appellanten i forbindelse med indgåelsen af leveringskontrakten med Corus i 1993 traf eller gennemførte en horisontal aftale med virksomhederne Vallourec og Dalmine. Der er ikke taget hensyn til, at der er tale om en ikke-eksklusiv leveringsaftale, der var blevet indgået mere end to år efter andre aftaler.
3. Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den — i modsætning til Vallourec og Dalmine — ikke indrømmede

appellanten nogen nedsættelse på grund af samarbejde i henhold til meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 1996, C 207). Med den såkaldte »Becher-erklæring« har appellanten ydet et eget bidrag til opklaring af sagens faktiske omstændigheder, der også blev anvendt i den omtvistede beslutning. Hertil kommer, at appellanten ikke havde bestridt de faktiske omstændigheder, der var fastslået i meddelelsen af klagepunkter, hvilket ligeledes fejlagtigt ikke blev taget i betragtning som begrundelse for en bødenedsættelse.

(⁽¹⁾) EFT C 239 af 25.9.2004.

Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-413/04)

(2004/C 273/46)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved A. Baas og U. Rösslein, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets direktiv 2004/85/EF af 28. juni 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF for så vidt angår anvendelsen af visse bestemmelser i Estland (⁽¹⁾) annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 udgør ikke et passende retsgrundlag for vedtagelsen af det anfægtede direktiv. Denne bestemmelse har til formål at tilpasse fællesskabsretten til tiltrædelsen og gøre de fællesskabsretsakter, der ikke er blevet tilpasset ved selve tiltrædelsesakten, anvendelige på de nye medlemsstater. Følgelig kan andre ændringer ikke foretages med hjemmel i aktens artikel 57. Denne bestemmelse kan ikke anvendes til at indføre undtagelsesbestemmelser til fællesskabsretsakter, og frem for alt ikke sådanne, der går videre end dem, der udtrykkeligt er fastsat og afgrænset ved tiltrædelsesakten.

Det anfægtede direktiv er ikke tilstrækkeligt begrundet, eftersom den berettigede anvendelse af tiltrædelsesakten af 2003 som retsgrundlag ikke fremgår af nogen betragtninger til eller af andre bestemmelser i direktivet.

(¹) EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10.

Slettelse af sag C-13/02 (¹)

(2004/C 273/48)

Ved kendelse af 22. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-13/02, Casearia Bresciana Ca.Bre.Soc.Coop.a.r.l. m.fl. mod A.I.M.A. (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Sezione staccata di Brescia), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 68 af 16.3.2002.

Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-414/04)

(2004/C 273/47)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved A. Baas og U. Rösslein, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning nr. 1223/2004/EF af 28. juni 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1228/2003/EF med hensyn til datoen for anvendelse af visse bestemmelser i Slovenien (¹) annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 udgør ikke den rette hjemmel for vedtagelsen af den anfægtede forordning. Denne bestemmelse har til formål at foretage en tilpasning af fællesskabslovgivningen som følge af tiltrædelsen, og at gøre de fællesskabsretsakter, der ikke er blevet tilpasset ved selve tiltrædelsesakten, anvendelige på de nye medlemsstater. Følgelig kan andre ændringer ikke foretages med hjemmel i aktens artikel 57. Denne bestemmelse kan ikke anvendes til at indføre undtagelser til fællesskabsretsakterne.

Den anfægtede forordning er ikke tilstrækkeligt begrundet, idet begrundelsen for at anvende artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 som hjemmel på ingen måde fremgår af betragtningerne til forordningen eller forordningens øvrige bestemmelser.

(¹) EUT L 233 af 2.7.2004, s. 3.

Slettelse af sag C-81/02 (¹)

(2004/C 273/49)

Ved kendelse af 28. juli 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-81/02, Eurokeramik GmbH & Co. KG mod Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 144 af 15.6.2002.

Slettelse af sag C-197/02 (¹)

(2004/C 273/50)

Ved kendelse af 29. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-197/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 191 af 10.8.2002.